

Samen tegen Corona

COVID-19

Welke impact heeft dit 'beestje' op onze inwoners, personeelsleden en externe partners?

Begin augustus gingen wij op pad, op zoek naar enkele getuigenissen.

Je leest ze in deze speciale editie 'Samen tegen Corona'.

KRISTOF ANDRIES

Algemeen directeur

"Vrijdag de dertiende maart 2020 is een dag die ons nog lang zal bijblijven. Corona sloeg hard en snel toe. De impact was ongekend. Helemaal voorbereid kan je op een dergelijke situatie nooit zijn. Het werd een oefening in wendbaarheid en wilskracht.

Op het vlak van onze **lokale dienstverlening** via het gemeentebestuur en OCMW werd er heel wat **aanpassingsvermogen en flexibiliteit** gevraagd.

Plots moesten de deuren tijdelijk dicht. Er werden **nieuwe uurregelingen** gemaakt, **afsprakensystemen** werden op poten gezet en in een mum van tijd kon met dank aan onze ICT-dienst 80% van onze collega's van thuis uit aan de slag. Diensten die geen prioritaire of essentiële taken uitvoerden op dat ogenblik werden omgeleid naar andere opdrachten in ondersteuning van de noodplanningsdienst.

Sommige poetsvrouwen werden begeleiders van de kinderopvang, administratief medewerkers gingen aan de slag als postbode voor onze eigen communicatie, het hele gemeentelijke patrimonium werd ontsmet en gereinigd. Er werd een gemeentelijk naaiatelier opgericht om zelfgemaakte stoffen mondkmaskers te stikken die werden verdeeld aan de inwoners die gebruik moesten maken van het openbaar vervoer. Onze arbeiders werden fabrikanten van plexiwanden en schoolden zich om tot terrassenbouwers. De bibliotheek bracht het leesvoer aan huis. De sociale dienst richtte met succes een vrijwilligersnetwerk op met een infopunt 'Samen tegen Corona · Galmaarden Helpt' via corona@galmaarden.be en het nummer 054 89 04 41. Het is trouwens vandaag nog steeds actief.

"Het voelt juist en goed om te zien dat er ook in moeilijke omstandigheden een geoliede machine hard blijft werken voor haar burgers."

Meer zelfs: sommige van onze acties zullen we ook post-corona levend trachten te houden. Het virus leerde ons versneld enkele efficiënte oplossingen op poten zetten. Dit positieve verhaal moeten we durven meenemen uit deze crisis.

En ondertussen... draaide de wereld door en moest ook de gewone dagtaak worden afgehandeld: vergunningen afleveren, attesten bij de burger brengen, afval inzamelen, bermen maaien, kinderen een "leuke zomer" bezorgen,....

Dat we op het terrein het effect van ons werk zagen en dat tal van inwoners door onze inspanningen werden geïnformeerd, geholpen, beschermd, uit de vereenzaming werden gehouden, heeft ons team constant draaiende gehouden. Het voelt juist en goed om te zien dat er ook in moeilijke omstandigheden een geoliede machine hard blijft werken voor haar burgers.

Langs deze weg nog een belangrijke oproep: **blijf al onze informatiekanalen volgen en volg de aanbevelingen correct op**. Als er bijvoorbeeld voor een afsprakensysteem gekozen wordt, dan is dat niet om het moeilijker, maar net stukken handiger én vooral veiliger te maken voor onze inwoners. Zij worden beter en sneller geholpen en we vermijden 'samenscholingen' van mensen in het gemeentehuis of sociaal huis. Enkel op die manier draag je zorg voor jezelf en voor anderen. Houd daar rekening mee en respecteer deze richtlijnen.

We zijn er nog lang niet, maar met onze volgehouden inspanningen gaat het de goede richting uit.

We bedanken u alvast voor uw begrip en rekenen op uw medewerking. Steeds tot uw dienst!"

"Tot op vandaag blijft het werken en zoeken om in moeilijke en onbekende situaties de branden te blussen. We werken verder... voor jou!"

"Sinds dag 1 van deze noodtoestand, draait ook onze gemeentelijke **noodplanningsdienst** op volle toeren. Ook al leven we in een federale fase van de noodplanning, er wordt heel wat inzet verwacht van onze eigen mensen op het terrein.

Op het vlak van de communicatie werden we van in het begin vrij goed ondersteund door de diensten van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant.

Die eerste weken bleek het grootste knelpunt het gebrek aan beschermingsmaterialen. Nota bene in de **verzorgingssector** was de toestand schrijnend. De federale overheid had het duidelijk niet als haar taak gezien om een degelijke inventaris van het landschap bij te houden en deze mensen: huisartsen, kiné's, thuisverplegers en verzorgenden,... van degelijke bescherming te voorzien.

Vrij snel ging de gemeente Galmaarden binnen het **samenwerkingsverband LMN Pajottenland** het initiatief aan om in extra middelen te voorzien. Alcoholgel, handschoenen, mondmaskers, beschermingspakken werden besteld en geleverd aan de zorgsector. Ook al was dit onze taak niet, we namen deze situatie ernstig en namen bijkomend ook de kosten die dit extra meebracht ten laste. Na een tweetal maanden nam de federale overheid over en dienden we vanuit het gemeentebestuur voor het transport en de verdeling in te staan.

Voor de bescherming van onze bevolking hebben we ons dubbel geplooid. De noodplanningsdienst en de communicatiedienst sloegen de handen in elkaar om **duidelijk en veelvuldig te communiceren** via alle mogelijke kanalen. Het papieren infoblaadje 'Samen tegen corona' lijkt slechts een kleinood, maar het vraagt ongelooflijk veel werk en inzet om dit tot stand te brengen. Opvallend gedurende deze hele periode is ook de inzet geweest van

tal van vrijwilligers die ons onder andere hielpen bij de verspreiding van onze communicatie.

Met vereende krachten van al het gemeentepersoneel hebben we er op 1 maand tijd voor gezorgd dat de eerste kwalitatieve stoffen **mondmaskers** aan huis werden geleverd. Als lokaal bestuur tekenden we in op de groepsaankoop van intercommunale Haviland. Ongeveer 3700 brievenbussen deden we aan om deze belangrijke levering op maat bij je thuis te krijgen.

Een heel specifieke situatie was de **sluiting en heropstart van de scholen**. We moesten het vaak stellen met halve en voorbarige communicatie via de media om in moeilijke en gevoelige omstandigheden onze kinderen de best mogelijke omgeving aan te bieden. We hebben daar steeds gekozen, op basis van onze risicoanalyse in overleg met de interne en externe preventiedienst, voor de meest voorzichtige en veilige situatie. Enkel met de onvoorwaardelijke steun van de schooldirecties en de fantastische inzet van het onderwijzend personeel én de gemeentelijke technische dienst zijn we daar ook in geslaagd."

KRISTOF ANDRIES

Algemeen directeur

LESLEY VERMEIR

Communicatiedeskundige

"Crisiscommunicatie... Hoe begin je eraan? Het was een hectische periode met alle hens aan dek."

"Nog geen jaartje aan het werk als communicatiedeskundige bij de gemeente en dan breekt er een pandemie uit. Wie had dat gedacht... Alle hens aan dek dus en het was, eerlijk gezegd, niet altijd even gemakkelijk.

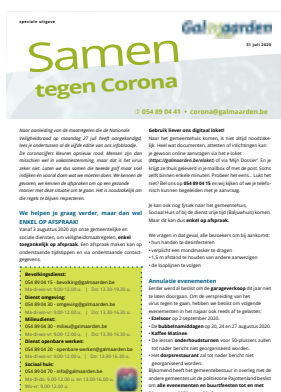
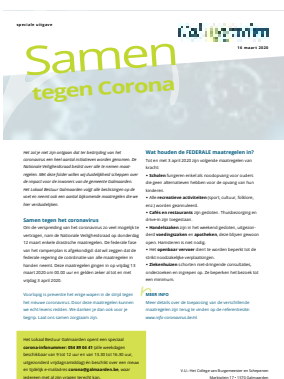
Ik volgde alle updates van de Nationale Veiligheidsraad op (zowel overdag als 's avonds) om dan zo snel mogelijk de informatie te kunnen verspreiden via onze eigen kanalen. Onze inwoners werden op de hoogte gebracht via onze **Facebookpagina** (www.facebook.com/gemeenteGalmaarden) en via een speciale landingspagina op onze **website** (www.galmaarden.be/corona). Deze up to date houden was niet altijd evident, aangezien er vaak geen of onduidelijke beslissingen werden genomen en het een aantal dagen wachten was op een nieuwe FAQ van de overheid.

Om zoveel mogelijk inwoners te bereiken en om rekening te houden met de generatie die niet digitaal actief is, hebben we er ook voor gekozen om vijf keer een speciale editie van ons infoblad *Samen* uit te sturen, we hebben deze de naam **'Samen tegen Corona'** gegeven.

Daarnaast hebben we ook nog een **aparte brief** verstuurd naar onze **75-plussers** om meer informatie te geven over het Vrijwilligerspunt dat we hadden opgericht. En stuurden we hen nog een **kaartje**, gewoon om hen te laten weten dat wij aan hen dachten in deze donkere tijden en dat ze steeds bij ons terecht konden.

Facebookposts schrijven, webpagina's aanmaken en bewerken, infoblaadjes samenstellen, lay-outen en drukken, affiches ontwerpen en ondertussen ook de interne communicatie niet vergeten,... variatie genoeg. Maar dat is net het leuke aan mijn job en hopelijk wordt dit ook door iedereen geapprecieerd."

"Om de burger sneller te kunnen helpen, hebben we snel een e-loket op poten gezet"

CINDY GOOSSENS

Diensthoofd burgerzaken

"Ik werk sinds 2005 voor het gemeentebestuur van Galmaarden waarvan de eerste 5 jaar op dienst openbare werken en de laatste 10 jaar op de dienst burgerzaken.

Een situatie zoals in maart hoop ik nooit meer mee te maken. Van de ene dag op de andere mochten we niet meer in contact komen met onze rechtstreekse collega's en een volledige reorganisatie op zeer korte termijn drong zich op, waaronder het inrichten van telewerk.

Gezien de dienst burgerzaken deel uitmaakt van een **essentiële dienstverlening** was er **elke dag permanentie** door 1 persoon op het gemeentehuis, dit om direct contact met de collega's te vermijden om zo de kans op besmetting tegen te gaan. De andere collega's verwerkten de dossiers van thuis uit. Zo werd er telkens afgewisseld.

In de beginfase was dit aangenaam aangezien je meer tijd had om wetteksten en complexe dossiers, zonder afleiding, door te nemen. Maar dit had toch wel een bepaalde impact. Je had minder contact met collega's en met de burger, waardoor je het sociale contact snel miste en vooral het rechtstreeks kunnen helpen van mensen.

Om de burger sneller te kunnen helpen, hebben we samen met de communicatiedienst een **e-loket** op poten gezet. Ik moet zeggen dat dit, naar mijn aanvoelen, vrij snel een serieuze **meerwaarde** betekende zowel voor ons als personeel maar ook voor de burger. Ik zou de burger aanraden

om hiervan actief gebruik te maken, je hoeft niet aan te schuiven, het gaat zelfs sneller!

Mensen die liever naar het gemeentehuis komen, kunnen steeds een **afspraak** maken, door een mailtje te sturen of even te bellen. We willen enkel vragen om de voorzorgsmaatregelen steeds te respecteren.

Ik ben blij dat we nu terug contact hebben met onze burgers ook al is dat voorlopig op afspraak. Misschien tot binnenkort en houd het vooral veilig."

Heel wat documenten, attesten of inlichtingen kan je gewoon **online aanvragen via het e-loket**: www.galmaarden.be/eloket of via 'Mijn Dossier': <https://mijndossier.rrn.fgov.be>. Je krijgt ze thuis geleverd in jouw mailbox of met de post. Soms zelfs binnen enkele minuten. Probeer het eens... Lukt het niet? Bel ons op 054 89 04 15 en wij kijken of we je telefonisch kunnen begeleiden met jouw aanvraag.

Je kan ook nog fysiek naar het gemeentehuis komen. Dit kan dus enkel op afspraak. Voor een afspraak met de dienst burgerzaken kan je bellen naar 054 89 04 15 of mailen naar bevolking@galmaarden.be.

"Bezorgd om de gezondheid van onze klanten en die van onze medewerkers, had het bestuur beslist tijdelijk geen **poetsdienst** meer aan te bieden gedurende de periode van 16 maart tot en met 3 mei. Het overgrote deel van onze klanten behoort dan ook tot een risicogroep.

De medewerkers van de **thuisdiensten** hebben gedurende deze periode wel wekelijks het **contact onderhouden** met onze klanten om het sociaal contact te verzekeren en eventuele dringende poetsopdrachten tijdig op te sporen.

Het bestuur heeft ervoor gezorgd dat onze poetshulpen gedurende deze periode **niet op economische werkloosheid** terechtkwamen. Dit is gerealiseerd door de handen in elkaar te slaan met de collega's poetshulpen van de gemeente en hen mee in te schakelen voor het poetsen van de gemeentelijke gebouwen, waaronder de scholen.

Een ander deel van het poetspersoneel heeft zich vol enthousiasme ingezet om een **voorraad mondmaskers** te maken. Deze mondmaskers zijn onder andere uitgedeeld aan de inwoners die zich met het openbaar vervoer dienen te verplaatsen.

"Onze klanten werden wekelijks opgebeld met als doel het sociaal contact te verzekeren en eventuele dringende poetsopdrachten tijdig op te sporen."

Vanaf 4 mei zijn we voorzichtig terug van start gegaan en konden de meeste poetshulpen terug terecht bij hun klanten. Hierbij zijn alle nodige voorzorgsmaatregelen genomen waardoor ze onder veilige omstandigheden hun werkzaamheden terug kunnen uitvoeren.

De **klusjesdienst** is steeds operationeel gebleven, maar heeft uitsluitend buitentaken uitgevoerd.

We willen ons poetspersoneel danken voor hun flexibiliteit en creativiteit waarmee ze hun gewijzigd takenpakket gedurende deze periode ter harte hebben genomen!"

ANNELIE DETEYE

Thuisdiensten

"Het e-mailadres lokale.economie@galmaarden.be werd ontwikkeld en wordt ondertussen dagelijks opgevolgd."

FREYA MEYERS

Dienst lokale economie

"Het beste moment om te starten bij een dienst lokale economie die stil ligt, is in het midden van een coronacrisis. Het klinkt als een grap maar eigenlijk zit er wel waarheid in. Toen ik op 20 april begon, waren we nog in complete lockdown. Er was al een **landingspagina** gecreëerd op de gemeentelijke website waar handelaars info en documentatie konden terugvinden en waar handelaars hun **gewijzigde openingsuren en/of dienstverlening** konden doorgeven en zo bekend maken aan onze inwoners.

Eind april kwam er stilletjes aan zicht op een eerste fase van de exitstrategie en onmiddellijk begonnen we met de voorbereidingen voor de heropening van winkels en contactberoepen. Het eerste wat we toen deden, was het maken van **grondstickers** om de afstand van anderhalve meter duidelijk te maken en het maken van **affiches** waarop aangegeven kon worden hoeveel personen er op hetzelfde moment in de zaak binnen konden zijn.

In mijn 3^e werkweek, was ik al de baan op om alles uit te delen en kennis te maken met enkele lokale handelaars en ondernemers.

In juni volgde de heropening van de **horeca** en ook daar zochten we naar een manier om te helpen of te ondersteunen. Hier werd beslist dat er **extra openbare ruimte ter beschikking** zou worden gesteld, zodat terrassen op een veilige manier hun capaciteit konden behouden. Onze technische dienst maakte er palletterrassen van, hip en aantrekkelijk. We voegden er nog affiches aan toe om de afstandsregels niet te vergeten en bewegwijzering werd voorzien zodat er niet door terrassen heen gestapt zou worden.

Ondertussen zijn we al in de maand augustus en zijn we volop bezig met onze volgende maatregel: een **Corona-waardebon voor iedere inwoner** van Galmaarden, Tollembeek en Vollezele om te gebruiken bij deelnemende lokale handelaars / ondernemers. Het is een extraatje voor onze inwoners en het voorziene budget gaat rechtstreeks naar de lokale economie.

Lijsten opmaken, nakijken of niemand vergeten wordt, bonnen klaarmaken, trackingsystemen in elkaar steken, noem maar op! Het is een groot project en we doen ons best om het zo snel mogelijk klaar te hebben. En daarna? Dan doen we gewoon verder en gaan we nog wat meer vooruit."

WEES LOYAAL

WE HEBBEN ELKAAR
NU EXTRA NODIG!

KOOP LOKAAL

GalMaarden

"De laatste maanden waren voor ons als winkelier een zware beproeving. Wij willen niemand ziek, wij willen mensen proberen zo goed en veilig mogelijk te laten winkelen. Wij willen alles virusvrij houden en **doen** dan ook **ons uiterste best** om ontsmettingsgel te zetten, karren te desinfecteren, deuren zoveel mogelijk open te laten staan, een breed winkelpad aan te leggen... En eens dat dat allemaal goed op wielen liep, moesten we mensen wijzen op de verplichting van het dragen van een mondmasker, want sommige hadden er nog geen oren naar. Dan werd er door ons toch vriendelijk vermeld dat de toetreding van de winkel enkel kon mits het dragen van een mondmasker. Ik moet zeggen dat na 1 week iedereen het sowieso deed en soms zag je aan de deur dat ze een ommekeer maakten met een spurtje naar de auto om het mondmasker te gaan halen. Blij om te zien dat mensen respecteerden wat er gevraagd werd.

Met een brede glimlach verwelkomden we graag onze klanten, al kan dit tegenwoordig moeilijk gezien worden door het dragen van een mondmasker. Maar daarom zeker niet minder hoorbaar.

Corona is een zware strijd maar wij blijven erin geloven dat als iedereen zijn best doet om zich te houden aan de regels, er een moment zal komen dat we zullen kunnen spreken van "Weet je nog, ten tijde van Corona,..." en daarom blijven we met plezier de moeite doen om die extra desinfecteringen e.d. vol te houden!

In het begin zagen we dat mensen veel lokaal kochten, alsook veel streekgebonden artikelen. Intussen is dit wel al serieus afgezwakt en zouden we toch nog even willen vragen om de **plaatselijke handelaars** te **blijven bezoeken** en lokale producten zeker aan te kopen om **eigen streekproducenten te steunen**.

Wij zetten ons extra in voor jullie! Dus **koop lokaal** en laat de buurtwinkels overleven in deze moeilijke tijden."

KRISTIEN SNOECK

KNC Vollezele

"Weet dat buurtwinkels jullie echt nodig hebben en ook enorm veel moeite doen om het voor jullie, als klant, zo veilig mogelijk te willen houden, door alle reglementeringen te respecteren en de nodige kosten te maken die daaruit voortvloeien."

TECHNISCHE DIENST

"Ten tijde van Corona is onze **technische dienst aan het werk gebleven**, weliswaar met enkele bijkomende veiligheidsmaatregelen. Zo werd er extra aandacht besteed aan de handhygiëne en social distancing en werd het dragen van een mondmasker verplicht waar nodig. Persoonlijk vervoer (= eigen wagen) werd ingeschakeld waar nodig, om de sociale afstand te kunnen garanderen.

Natuurlijk zorgt deze coronacrisis ook voor **meer werk**, namelijk het plaatsen van infoborden, het rondragen van folders, het plaatsen van nadars in functie van social distancing (bv. in scholen om bubbels te kunnen vormen). Ondertussen bleef het huidige werk niet liggen en werden de dagelijkse taken uitgevoerd naar goede gewoonte: onderhoud kerkhoven, onderhoud sportcomplexen, bermmaaien,... Dit is gelukkig vooral buitenwerk waar de social distancing met gemak kan worden toegepast.

Voor het onderhoud van de kleinere gebouwen zijn de collega's alleen aan het werk, hetzij in groepen waar de maatregelen zoveel mogelijk worden toegepast."

De technische dienst krijgt 's morgens de briefing in open lucht om zo de social distancing te kunnen respecteren.

DIRK DURANT

Ploegbaas technische dienst

VRIJE TIJD

"Sinds 13 maart heerst er – zoals op zoveel plaatsen – een speciale sfeer op de dienst vrije tijd. In eerste instantie zijn **vrijtijdsactiviteiten** niet essentieel en wordt alles **uitgesteld of geannuleerd** om zo mee te helpen het virus klein te krijgen.

Dit voorjaar onder andere geen garageverkoop, geen Buitenspeeldag voor de kinderen, geen onderhoudssturen of Kaffee Matinee voor onze senioren en geen personeelssportdag voor onze medewerkers. Jammer... maar op dat moment hoopten we wel nog altijd op een 'normale' zomer.

Als bleek dat ook de zomer in het water zou vallen, werd het **zoeken naar alternatieven** die de coronatest doorstaan: Schatten van Vlieg in een aangepast kleedje, een wandelbingo, speelplein en sportkampen in bubbels, ... Want één ding is de afgelopen weken en maanden gebleken: **mensen hebben nood aan ontspanning** en een zinvolle invulling van hun vrije tijd.

Als dienst vrije tijd balanceren we permanent tussen het blijven aanbieden van vrijtijdsactiviteiten enerzijds én het virus niet onnodig de kans geven zich te verspreiden anderzijds. We mogen gelukkig op veel begrip rekenen van de Galmaardenaren. De medewerkers van de dienst vrije tijd hopen jullie snel opnieuw te mogen verwelkomen op één van de vele activiteiten!"

SYLVIE LEBLICQ

Diensthoofd vrije tijd

ISABELLE DE GAUQUIER

Jeugdconsulente

"Ai corona! Heel wat aanpassingen waren nodig, zo ook in de geliefde vrijetijdsector. Plots werd alles afgelast, bijeenkomsten mochten niet meer, uitstappen evenmin. De mens was vele mogelijkheden tot ontspanning kwijt...

Ook de kinderen hadden nood aan enkele alternatieven om de lockdown en aankomende vakantie zo aangenaam mogelijk door te brengen.

Zo was er eerst de **Buitenspeeldag** die niet kon doorgaan. Hiervoor bedacht de jeugdregio een aantal opdrachten die thuis binnen of buiten konden uitgevoerd worden en waardoor je toch opnieuw terugging naar de basis van het (buiten)spelen. Geen iPad, geen tv, enkel hun eigen fantasie en spel. Via online filmpjes op Facebook op de dag van de Buitenspeeldag, waarbij er elk uur een nieuw filmpje verscheen, konden de kinderen meespelen. Elke collega-jeugdcoördinator van het Pajottenland werkte hier aan mee en het werd een succes.

"Gelukkig hebben we een geweldige intergemeentelijke samenwerking binnen het Pajottenland."

De volgende uitdaging kwam er onder de vorm van de zomervakantie. Onze daguitstappen werden geannuleerd en we gingen op zoek naar leuke alternatieven. Zo werkten we onze **Schatten van Vlieg** tocht uit in een corona-editie, namen we de nodige hygiënische maatregelen en postten we op de Facebookpagina van de jeugdregio een geluid dat online te raden viel. Zo bleven we in het Vlieg thema: horen. Telkens een geluid geraden werd, postten we een nieuw. Hiermee was er telkens een leuke prijs te winnen. We stelden ook een **fotobingo** samen waarbij wekelijks een leuke prijs te winnen viel en daarnaast zetten we ook regelmatig leuke **picknickplaatsen** van het ganse Pajottenland in the kijker.

Alle collega's zaten in hetzelfde schuitje. Gelukkig hebben wij reeds lang een **geweldige intergemeentelijke samenwerking** binnen het Pajottenland waardoor we deze uitdaging samen met volle moed zijn aangegaan. Het heeft gezorgd voor een nóg nauwere band wat onze samenwerking in de toekomst alleen maar kan versterken. Corona, we will kick your butt.

Onze welgekende **Superkindjesdag** werd helaas ook geannuleerd. We wouden dit een beetje proberen te compenseren door in elke deelgemeente 1 namiddag spelplezier te voorzien, binnen de grenzen van 1 bubbel. Maar jammer genoeg hebben we dit door de stijging van het aantal besmettingen in onze regio moeten annuleren."

"Corona heeft ons als jeugdregio anders leren omgaan met activiteiten voor de jeugd."

"De **jeugdregio Pajottenland** bestaat uit de 6 jeugddiensten van elke gemeente en de intergemeentelijke preventiewerker gezondheid Pajottenland. Onder het motto jeugdregio Pajottenland, samen voor ONZE jeugd, worden tal van intergemeentelijke activiteiten op poten gezet en wordt er werk gemaakt van een **intergemeentelijk jeugd- en vrijetijdsbeleid** in het Pajottenland.

Corona had zeker een impact op de geplande activiteiten van de jeugdregio. De **Buitenspeeldag** in april zag er plots helemaal anders uit: via filmpjes op Facebook werden, de hele dag door, leuke 'thuis' activiteiten in beeld gebracht. Met de jeugdwerkers en de preventiewerker in de hoofdrol werd dit een leuke 'blijf in uw kot' activiteit voor de kinderen.

De **lokale opleiding fuifcoach** Pajottenland werd jammer genoeg geschrapt, ook de **carnavalbussen** ter gelegenheid van het carnaval in Halle moesten worden geannuleerd.

De **Schatten van Vlieg**, een wandeltocht langs ons mooie Pajottenland, zag er plots wat anders uit door de coronacrisis. De schatkist van Vlieg kon voor de eerste keer in vele jaren, niet meer aangeraakt worden. Er moest nagedacht worden over handgels langs het parcours. Ter aanvulling werd er een online actie uitgewerkt rond 'raad het geluid' via de Facebookpagina van jeugdregio Pajottenland. We hebben wel opgemerkt dat de Schatten van Vlieg dit jaar een groot succes waren, aangezien veel mensen dit jaar niet reizen en het wandelen sterk in opmars is.

Daarnaast werden ook de **zomeractiviteiten** voor onze jeugd noodgedwongen afgelast. Er werd in de plaats daarvan ruimte gemaakt voor het promoten van **staycation activiteiten** en een leuke **bingo** zoektocht. De **picknickplaatsen** in onze eigen achtertuin werden in de kijker gezet.

Een **gratis doeboek** werd verspreid naar al onze jeugd, met leuke 'blijf in uw kot' activiteiten zoals knutselen, woordzoekers en leuke anti-verveel tips.

De jeugd kreeg het zwaar te verduren in de voorbije maanden. Anderzijds hebben kinderen en jongeren ook geleerd dat vervelen wel eens kan en soms creativiteit stimuleert. En dat er ook leuke activiteiten te beleven zijn kort bij huis. Je kan onze activiteiten volgen via www.facebook.com/jeugdregiopajottenland."

BIANCA VAN REEPINGHEN

Intergemeentelijke preventiemedewerker
gezondheid Pajottenland

"Corona heeft een serieuze impact op het gedrag van mensen."

Welke impact hebben Corona en de lockdown gehad op de mensen?

"In de voorbije maanden zagen we een duidelijke toename van de volwassen **thuisdrinkers**, mensen moesten in hun kot blijven en door thuiswerk en het gebrek aan sociale contacten (isolement, eenzaamheid) hebben mensen sneller de weg gevonden naar het nuttigen van alcoholische dranken. Nieuwe initiatieven werden gelanceerd en vaak ook gepromoot. Whatsaperitieven vanop afstand met ons sociaal netwerk, bijvoorbeeld. En een bedenkelijke Facebookchallenge waarbij personen vrienden nomineren om vier glazen alcohol achter elkaar op te drinken, won aan populariteit. Het online drankspel is al jaren oud, maar krijgt in deze lockdowntijden veel navolging, wat al leidde tot ziekenhuisopnames. Mensen onderschatten dat thuis alleen drinken extra riskant is."

Hoe zat het met mensen die in behandeling waren?

"Mensen die in behandeling waren voor hun **verslavingsprobleem** (alcohol, drugs) konden hun therapie bij een gespecialiseerd centrum of de psychotherapeut niet verder zetten. Daardoor zijn veel mensen met een verslaving terug dieper gezakt. Mensen die net waren afgekickt, zijn hervallen."

Was er een verschil te merken in het drugsgebruik tijdens Corona?

"Tijdens de coronacrisis is er minder **partydrugs** gebruikt zoals cocaine en XTC, maar meer cannabis. Dat blijkt uit een online bevraging bij meer dan 5 700 Belgen van het wetenschappelijk instituut Sciensano."

Zijn er nog verslavingen die tijdens de crisis zijn toegenomen?

"Onder de jongeren zien we vooral een toename van het **problematisch gamen**. Door het schrappen van vele jeugdactiviteiten, sociale contacten, de lessen in het on-

derwijs, zoeken jongeren een vrijetijdsbesteding op. Veelal zoeken ze hun toevlucht in het gamen."

Welke impact heeft Corona gehad op jouw werk als preventiemedewerker?

"Het preventiewerk werd in deze corona tijden grondig door elkaar geschud. Evenementen zijn volledig stil gevallen, infoavonden en vormingen vanuit de preventiedienst staan on hold. Het MEGA-project (preventieproject rond sociale weerbaarheid in de 3de graad van het basisonderwijs) moest noodgedwongen worden stopgezet. Ook tal van gezondheidsacties (bv week van de valpreventie in april, no steps no glory, 10 000 stappen,...) moesten door de lockdown worden geannuleerd.

Maar er zijn zeker ook **voordelen** aan Corona binnen het preventiewerkveld. Als preventiewerker heb ik geleerd om te vergaderen vanop afstand via video en creatief om te gaan met de lopende acties. Er kwam een digitaal aanbod rond het MEGA-project dat werd gedeeld via de online leerplatformen van de scholen, er werden gezondheidstips tegen de blokdown gelanceerd via de Facebookpagina's in onze gemeenten."

Dat de verschillende dorpsfeesten deze zomer niet konden doorgaan, betekende een domper op de feestvreugde van vele jongeren.

"Klopt! Maar als alternatief voor de dorpsfeesten, konden we kennis maken met het fenomeen van **virtueel fuiven**. Paas TD Gooik en Feestend Beert Pepingen zijn daar mooi voorbeelden van en er volgen er zeker nog... Deze nieuwigheid biedt zo zijn voordelen, want je moet geen BOB meer zoeken om veilig thuis te geraken."

MEER INFO:

Wie meer info wenst omtrent verslaving kan terecht via

www.druglijn.be of via Bianca Vanreepinghen ·

preventie@pajottenland.be · 0473 88 62 57

www.facebook.com/intergemeentelijkepreventiewerker.pajottenland

"Als de mensen niet meer naar de bib konden komen, dan brachten wij de bib naar de mensen thuis."

"Corona... niemand kon voorspellen welke impact dit schijnbaar onschuldige woord zou hebben op ons dagelijks leven, ons maatschappelijk functioneren en zoveel meer. Voor de gemeente- en stadsbesturen was het alle hens aan dek: maatregelen moesten getroffen worden en alternatieve dienstverleningen werden uitgerold. Zo ook voor onze bibliotheek. Zo begon onze **bib-aan-huis** dienstverlening. Mensen konden een mailtje sturen of telefonisch of online reserveren. We konden niet inschatten of en hoeveel mensen gebruik zouden maken van deze service. We waren dan ook aangenaam verrast om te zien dat het vrij snel aansloeg en dat er gemiddeld een 3-tal aanvragen per dag binnenkwamen. Deze werden gebundeld zodat er een 2-tal keer per week boeken aan huis werden gebracht. In totaal goed voor iets meer dan 100 aanvragen gedurende een sluiting van 8 weken.

Zo'n dienstverlening kan natuurlijk niet aangeboden worden zonder de **flexibiliteit van onze bibliotheek-medewerkers**. De 'gewone' werkwijze werd bijgeschaafd naargelang de vooropgestelde maatregelen maar alle materialen werden met veel plezier ingepakt om bij onze lezers te bezorgen. We hopen dan ook dat we onze lezers met deze service van dienst konden geweest zijn.

Half mei gingen we opnieuw open met scheiding van de doelgroepen. Wie echter nog geen fan was om zich in publieke ruimtes te bewegen, kon nog steeds boeken reserveren om deze te komen ophalen. Er werd dan een tijdstip afgesproken voor afhaling. In augustus moesten we onze deuren uit voorzorg opnieuw sluiten en werkten we enkel via een afhaalpunt. We hopen dat we niet blijven hervallen in een verstrenging van de maatregelen, maar we zullen er altijd naar streven om onze lezers een al dan niet fictieve en fantasievolle uitweg te bieden naar andere oorden."

ISABELLE DE GAUQUIER

Bibliothecaris

ISABELLE MIGNON

Fervente uitlener uit Galmaarden

"Ik bezoek toch zeker elke week de bibliotheek op zoek naar boeken en films. De vorige jaren kon ik door mijn studies en werk niet altijd tot de bibliotheek hier geraken en maakte ik eveneens gebruik van de bibliotheek in Gent. In de zomervakantie probeerde ik toch iedere week hier binnen te springen.

Zoals menig boekenwurm wierp ik bij het begin van de lockdown, begin maart, een angstige blik op mijn nog ongelezen niet-bibboeken: twee vuistdikke exemplaren. Ik had ze echter voor het einde van de maand al uit.

Grote opluchting dus toen de bibliotheek in 'Samen' aankondigde dat ze met een bib-aan-huis dienst begon! Onmiddellijk mijn leeslijstjes bovengehaald en via de **catalogus** de beschikbare boeken opgezocht. (Maximum drie boeken om de rug van de bibliothecaris wat te sparen). Een paar dagen later lag er een mooi ingepakt pakketje aan de deur te wachten.

Zelf vond ik het gemakkelijk om de boeken te bestellen: een mail sturen met de gewenste boeken-links naar de cataloguspagina's.

De bib-aan-huis dienst is zeker een goed alternatief voor wanneer de bibliotheek niet bereikbaar is. Al gaat er toch niets boven zélf in de rekken te snuisteren. Mét mondmasker weliswaar."

Het schoolteam van GBS Tollembeek aan het begin van het schooljaar 2019-2020.

"Het schooljaar 2019-2020 werd een heel bizar jaar. Plots werd het leven en ook ons onderwijs iets helemaal anders. Dit jaar kunnen we niet terugblikken op het schoolfeest, op de zomerse sportdagen en schoolreizen. De coronacrisis zette alles op losse schroeven.

Als (waarnemend) directeur was het net of je in een escaperoom kwam waar er geen juiste uitgang kwam.

Telkens weer was er een andere ruimte met nieuwe maatregelen waarmee je rekening moest houden voor de optimale veiligheid. Te vlug soms ging er weer een andere deur open en af en toe waren er deuren die gesloten bleven.... Met de **gedeeltelijke heropstart** in mei waren leerkrachten, ouders en leerlingen die niet opstartten diep teleurgesteld. De schoolteams haalden alles uit de kast om eerst de **preteaching** en daarna de **klasbubbels** optimaal te organiseren. Corona maakte de digitale communicatie onmisbaar want het is zo belangrijk om alle kinderen te kunnen bereiken.

Het enthousiasme was groot toen begin juni zowel de kleuters als de lagere schoolkinderen terug de schoolpoort binnenstapten en de maatregelen die erbij kwamen, waren voor de kinderen gelukkig al vlug **het nieuwe normaal!** Dankzij de inzet, de flexibiliteit en de ondersteuning van velen maakten we er samen het beste van! En in september... dan starten we opgeladen en met de ervaringen van 2019-2020 nog sterker, aan het nieuwe schooljaar!"

ANN DE SPIEGELEER

Waarnemend directeur GBS Tollembeek

"Ik vond het wel leuk om thuis te zijn, zodat ik kon spelen en meer bij mijn mama zijn.

Ik was ook blij dat Jasmijn, mijn buurmeisje, thuis was en dat we samen aan de draad konden spelen. Ik vond het wel niet leuk om huiswerkjes te krijgen, deze waren vaak dezelfde oefeningen en ik miste ook mijn vriendjes van op school.

Mijn oma en opa miste ik het meest, door Corona mocht ik niet meer bij hen gaan spelen. Videobellen deden we wel nog met oma en opa, maar ik kon ze niet meer knuffelen.

Ik vond het ook heel stom dat we opeens allemaal een mondmasker moesten dragen."

EBE MARIE MEYERS

7 jaar · GBS Tollembeek

"In september zal er nog altijd chaos zijn, zitten we niet in het oude normaal, maar zullen we samen verder bouwen aan optimaal onderwijs voor alle leerlingen."

"Toen in China een nieuw virus de opmars maakte, leek dit zo ver weg. Maar ineens kwam dat lelijk beestje bij ons terecht. Half maart werden de lessen opgeschort. Die eerste maandag kwamen we 's ochtends de speelplaats op... **Het was er zo onwezenlijk stil**, geen joggende, lachende, spelende kinderen. Zo raar...

In het begin leek het wel vakantie, maar al gauw kwam de **harde realiteit**. Hoe zouden we dit dan aanpakken? Corona zette het onderwijs op z'n kop. Op school golden veiligheidsvoorschriften, strenger of lossler afhankelijk van het alarmniveau.

Preteaching liep en ook de **noodopvang** hadden we al snel onder controle. Net toen de afstand groter werd, groeiden leraren en ouders dichter naar elkaar toe. Leraren chatten en belden dat het een lieve lust was, trokken op **'stoepbezoek'** en gingen een stapje verder om elk gezin te bereiken. En ouders beseften eens te meer hoe cruciaal de leraar van hun kind was.

Nadien werd de puzzel complexer: noodopvang, **les op school én afstandsonderwijs**. We brachten in kaart hoeveel kinderen vanaf 15 mei naar school konden komen, bekeken hoe we het toekomen en verlaten van de school op een veilige manier konden organiseren, klassen gingen opmeten om klasgroepen te maken, bekeken we of handen wassen overal vlot kon,... Als ouders hun kinderen thuis konden opvangen, vroegen we nadrukkelijk om dat te doen. Met de richtlijnen rond social distance werd opvang helaas ook geen pretje voor kinderen die er ongetwijfeld naar uitkeken om weer samen te spelen.

Ook het poetspersoneel stond voor een titanenklus. Op zoek naar creatieve oplossingen dus.

Voor iedereen uren werk en steeds opnieuw... De berichten van de ouders en de mailtjes of chats van de kinderen gaven ons de kracht om vol te houden. Ook van het schoolbestuur kregen we de nodige ondersteuning. Dank aan allen voor de positieve feedback, de steun en het begrip.

We droomden van het oude normaal in september, maar we merkten de voorbije weken dat we dit geromantiseerd hebben. Hopen dat alles snel weer bij het oude is? Of onderwijs voortaan anders aanpakken?"

CHRISTELLE VANDENBERGE

Waarnemend directeur GBS Vollezele

KINDEROPVANG

"De **kinderopvang** bleef open op de gemeentelijke basisscholen voor kinderen van ouders die werken in cruciale sectoren. Ook tijdens het paasverlof bleef de **noodopvang** open.

Sommige locaties hebben een hele transformatie moeten ondergaan om de kinderen de ruimte te kunnen geven om te spelen in hun eigen bubbel. De begeleiders bezorgden de kinderen een leuke tijd en met behulp van het zonnetje konden ze buiten ravotten, al was het niet altijd evident. De kinderen op zich zijn daar heel vindingrijk in geweest, al misten sommigen wel hun vriendjes en structuur. Er werden speelkoffers voorzien voor elke bubbel en het poetspersoneel was elke dag paraat om tijdens de pauze de ruimte te ontsmetten. Overdag waren het de leerkrachten die voor de noodopvang zorgden en de kinderen begeleidden bij hun huistaken.

TINY LEPEIRE

Poetsteam GBS Galmaarden

"Oorverdovend stil. Dat was het in de nieuwbouw van GBS Galmaarden bij het begin van de lockdown. Een stilte die nu en dan kort werd verbroken door het gejoel van enkele kinderen uit de noodopvang. Zo stil als het (meestal) rondom ons was, zo druk hadden wij **poetsvrouwen** het met het ontsmetten van alle gebouwen, tot in de verste en kleinste hoekjes. Gelukkig boden een paar poetsvrouwen

Door de **goede samenwerking met de scholen, het opvangpersoneel en het poetspersoneel** is dit perfect verlopen. Naargelang er steeds meer mensen terug aan het werk mochten en de scholen weer open gingen zagen we niet meteen een stijging in het aantal kinderen die gebruik maakten van de kinderopvang. Het principe van als je thuis werkt, vang je je kind thuis op werd strikt opgevolgd door de ouders."

SARA SEYS

Coördinator kinderopvang

van het OCMW ons een aantal dagen **een helpende hand**, zodat alles op tijd gereed was voor de gedeeltelijke hervatting van de lessen half april.

Wij waren vooraf grondig ingelicht over wat ons allemaal te doen stond, hadden de nodige mondmaskers, handschoenen, spuitbussen en ontsmettingsmiddelen gekregen, dus konden wij vol goede moed aan de slag. Het voelde aanvankelijk allemaal wat vreemd aan, het was weer wennen aan al dat jonge grut op school,... en aan een totaal andere manier van werken.

Het was bij elke speeltijd, en het waren er véél, hollen naar de klas die vrij was: vuilnisbak leegmaken, pssht pssht met de spuitbus, veeg veeg, volgende bank, pssht, pssht enz. Klinken en schakelaars niet vergeten, en zeker ook niet vergeten het formulier aan de deur in te vullen. Ook dat was wennen! En hop, daar waren ze al terug, dus spurten naar de toiletten om daar alles weer op tijd ontsmet te krijgen voor de volgende groep. Zo ging dat een aantal uren na elkaar door. Best zwaar, maar de gemeente dankwoordjes van de juffen deden deugd en gaven ons moed. Wij pepten elkaar op als wij het wat lastig hadden en sprongen even voor elkaar in als dat nodig was. Wij kwamen allemaal **elke dag pompaf** thuis, zonder af te spreken vielen wij allemaal na vijf minuten in de zetel in slaap, zodat heel wat tv-programma's aan ons zijn voorbijgegaan...

Maar, **we voelden ons trots en tevreden** dat wij er mee hadden voor gezorgd dat de kinderen in een veilige omgeving weer naar school konden.

Werken in coronatijden, het is anders, zwaarder, maar het creëert een groepssfeer die door geen enkele teambuilding kan worden verwezenlijkt en smeedt een ijzersterke band met de mensen om je heen."

Het team van het Sint-Catharinacollege stond ook tijdens de Corona voor jullie klaar, op veilige afstand weliswaar. Van links naar rechts: juf Eline, juf Femke, juf Geertrui, juf Lore (onderaan), juf Katleen, meester Koen (onderaan), meester Wim en meester Jasper

"Het Virus', 'Corona', 'Covid-19'... ongekende omschrijvingen die ons leven hebben veranderd en die al snel tot ons taalkundig gemeengoed gingen behoren.

Arbeiders, bedienden, zelfstandigen,... veel activiteit viel noodgedwongen en veiligheidshalve stil. Vrees en voorzichtigheid haalden de bovenhand. Voor alleenstaanden en oudere mensen werd isolatie een feit. De zorgkundigen, nog meer dan anders onze terechte helden, werkten zich te pletter...

Ook wij, in het onderwijs, botsten tegen grote vraagtekens. Welke tools hebben we beschikbaar om onze leerlingen nog te kunnen bijscholen? Wat mag nog? Wat is nog logistiek mogelijk? Welke vaardigheden worden er verwacht? Hebben we die wel? Hoe gaan we efficiënt om met de steeds wijzigende boodschappen van de overheid?

Hiernaast vind je een relevant relaas van één van onze mensen in het werkveld. Ik kan ze niet genoeg bedanken voor hun inzet!"

ANJA VAN EESBEEK

Directie Sint-Catharinacollege Galmaarden

Leven als leerkracht in tijden van Lockdown.

Het maakte me

VERDRIETIG, want mijn leerlingen zouden niet alle leerstof gezien hebben.

BOOS, want ik had niet geleerd hoe ik nu mijn lessen moest aanpakken.

BANG, want ik had eerst geen idee hoe ik het contact met mijn leerlingen en ouders moest onderhouden.

Het was een zoektocht hoe we eerst enkel via mails contact hadden en vervolgens overgingen op dag- en weekplanningen, het maken van filmpjes via PowerPoint en het geven van online-lessen via smartschool. Maar we vonden een weg om het lesaanbod te onderhouden en zelfs nieuwe leerstof aan te bieden. De leukste weg hebben we zeker niet bewandeld, want het gemis om elkaar te zien was groot.

Toch kijk ik achteraf terug op deze periode met een opgeheven hoofd en voel ik me

VROLIJK dat ik mijn klas terug mocht lesgeven en dat ik al deze kinderen met een blij gezicht terug mocht ontvangen.

FIER dat mijn leerlingen mee zijn met de leerstof.

TROTS dat de ouders van mijn leerlingen dankzij mijn hulp hun kinderen hebben kunnen bijstaan.

JUF KATLEEN

Leerkracht 3e en 4e leerjaar

Een oorverdovend **applaus** in de ene wijk, een klein optreden wat verder op, een eenzaam applaus in een doodlopende straat... Heel wat mensen kwamen tijdens de lockdown 's avonds buiten om elkaar een hart onder de riem te steken. Voor alle verpleegkundigen, maar ook voor het personeel van de supermarkten, postbodes, vuilnisophalers, poetshulpen,... en voor de steeds groeiende groep slachtoffers en hun familieleden...

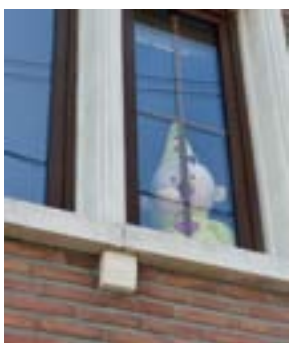
Ook onze inwoners uitten elk op hun eigen manier hun **steunbetuigingen**. Was het niet met een applaus, dan hing er een wit laken aan het raam (al dan niet met opschrift) of schreef men zich in als vrijwilliger voor het Vrijwilligerspunt, of gaf men zich op als vrijwilliger om mondkmaskers te maken, ...

Dat Galmaarden een warm hart toonde aan elkaar, dat was duidelijk en wij hadden daar geen drone voor nodig om dit in kaart te brengen.

Ook onze kinderen werden niet vergeten! Gezinnen met jongere kinderen kregen aan het begin van de lockdown een leuke uitdaging voorgeschoteld: **de Berenjacht**.

Dankzij een veel gedeelde oproep op sociale media werd dit initiatief ook in Galmaarden in een mum van tijd heel populair. Het doel was simpel: een wandeling maken in je buurt en zoveel mogelijk knuffelberen spotten.

Heel wat Galmaardenaren plaatsten knuffels achter hun ramen en bezorgden zo heel wat kinderen een onvergetelijke zoektocht.

VRIJWILLIGERSPUNT 'GALMAARDEN HELPT'

"De maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus lokten een golf van solidariteit uit. Rampen en crisissen halen het beste in mensen naar boven. We zagen vele berichten op sociale media verschijnen van Galmaardenaren dat ze klaarstonden om anderen te helpen. Een prachtig gebaar van solidariteit dat we als lokaal bestuur wouden ondersteunen, daarom lanceerden we het platform galmaarden.be/samentegencorona, een platform voor inwoners die zich tijdens de coronacrisis willen inzetten voor hun burens of kwetsbare groepen. Vrijwilligers konden zich hier registreren, maar ook mensen in nood kunnen er een hulpvraag stellen.

De teller stond al snel op 42 vrijwilligers die zich aangemeld hadden via het platform. In totaal kregen we 13 hulpvragen binnen, maar uiteindelijk zijn er een 26-tal inwoners geholpen. De meeste hulpvragen gingen voornamelijk over boodschappen doen, naar de apotheek gaan en dergelijke. Maar de vrijwilligers konden bijvoorbeeld ook instaan voor het uitlaten van de hond, een babbeltje te slaan via telefoon etc. Een mooi initiatief die door de hulpvragers enorm geapprecieerd werd met dank aan al onze vrijwilligers die dit mogelijk maakten in deze toch wel moeilijke en bizarre tijden."

JANA DEVLEESCHOUWER

Thuisdiensten

De collega's van de thuisdiensten ondersteunden dit initiatief en verbonden de vrijwilligers met de Galmaardenaren die hulp nodig hebben.

Van links naar rechts: Annelie, Annick en Jana.

G. & A. DE BOCK - GODAERT

Een koppel uit Galmaarden dat hulp zocht via het Vrijwilligerspunt

"Tijdens de lockdown dit voorjaar, moesten wij op de hulp rekenen van de vrijwilligerswerking van onze gemeente. Mijn man (75) en ik (in 't sukkelstraatje) wonen in het centrum van Galmaarden en werden geholpen door een vrijwilliger die niet zo veraf woont.

En..."of we tevreden waren toen?" Och ja! Zo'n vriendelijke mensen maken ze tegenwoordig niet veel meer denk ik. De eerste keer maakte ik mijn winkelbriefje en gaf het hem, samen met het geld mee. Want zo werkte hij het liefste. De volgende keren gaf ik het hem gewoon door via Messenger (Facebook) en hij bracht het binnen. Zo hoefden we niet veel contact te hebben. Hij gaf ook geen onnodige centjes uit en verkoos steeds het voordeligste mee te brengen.

We houden aan elkaar een aangename vriendschap over, wat voor mij persoonlijk een mooi cadeau is.

Dank je gemeente Galmaarden & nogmaals onze grote dank aan onze vrijwilliger!"

"Ik wou mij nuttig maken op een manier die onze Galmaardse mensen zouden appreciëren."

"Op 13 maart gingen we met z'n allen in lockdown. De eerste weken van deze bizarre periode waren voor iedereen een periode van zorgen, vragen en noden. Op professioneel vlak waren het daarentegen wat rustigere weken dan gewoonlijk. Toen ik in de gemeentelijke 'Coronaflyer' de oproep las van OCMW Galmaarden om je als vrijwilliger op te geven om mensen te helpen die er het meeste nood aan hadden, heb ik niet getwijfeld.

Na een paar weken contacteerde Jana van het OCMW mij met de vraag of ik contact wou opnemen met een koppel waarvoor het heel moeilijk was om nog zelf boodschappen te gaan doen. Ik belde hen op en vanaf dan deed ik elke week minstens één keer 'commissen' of ging ik naar de apotheker gedurende een 10-tal weken. Heel veel betekende het niet, maar de appreciatie van de mensen in kwestie was zichtbaar groot. Enkele zelfgemaakte mondmaskers voor mijn gezin, een pompje alcoholgel en een potje advocaat waren de manieren om mij te bedanken voor mijn tijd. Mocht er nog zo'n periode aankomen, zou ik het zeker opnieuw doen.

Het is in zulke tijden dat we kunnen tonen dat de Galmaardenaren op elkaar kunnen rekenen en dat we een warme gemeente zijn!"

P.V.

Vrijwilliger 'Galmaarden Helpt'

Begin mei werd een nationale naaiactie op poten gezet en ook het lokaal bestuur van Galmaarden wou hieraan deelnemen. Personeelsleden en vrijwilligers sloegen de handen in mekaar om stoffen mondmaskers te maken om in eerste instantie te bedelen aan inwoners die het openbaar vervoer gebruikten, waar de eerste mondmaskerplicht voor gold. Rita Turf werkte tot vorig jaar als poetsvrouw in GBS Tollembeek, nu ze op pensioen is, zette ze zich meteen in als vrijwilliger...

"Mijn verhaal begon al vanaf de eerste week van de lockdown. **Ik wou mondmaskers maken** voor onze thuisverpleging. Ik heb mijn naaimachine nog eens bovengehaald en begon mondmaskers te maken. Elke verpleegster die bij ons kwam, kreeg een paar zelfgemaakte mondmaskers. Daarna ben ik er niet mee gestopt.

Na de thuisverpleging ben ik mondmaskers blijven maken voor familie, vrienden, de gemeentelijke basisschool in Tollembeek, alle bureaus uit onze straat, etc.

Vanaf het begin van de coronacrisis had ik maar één doel: de maatschappij helpen en beschermen tegen dit virus.

Ik had mezelf dan ook zo snel mogelijk opgegeven als vrijwilliger bij onze gemeente. Hun snelle aanpak en de hulp van talloze vrijwilligers zorgden ervoor dat Galmaarden het virus kon bestrijden!"

RITA TURF

Vrijwilliger 'Galmaarden Helpt'

"De warme zorg was en is steeds terug te vinden in WZC De Zwaluw."

"Niemand kon vermoeden dat 2020 zo'n impact ging hebben op ons leven. Het coronavirus heeft al heel wat ellende meegebracht maar leerde ons ook dat de kleine, alledaagse dingen van het leven, iets zijn om dankbaar voor te zijn.

Het leven in WZC De Zwaluw veranderde ook op 12 maart 2020 op een manier die we nooit hadden verwacht.

We moesten onze deuren sluiten. Familieleden die dagelijks, wekelijks, maandelijks een bezoekje kwamen brengen op de door hen gekozen tijdstippen, mochten plotseling niet meer binnen. Ze werden hiervan op de hoogte gebracht en we konden gelukkig op veel begrip rekenen. De dag na de lockdown werd er reeds geskypet met de families en dit was voor velen de eerste maal. De bewoners leerden vlug kennis maken met de wondere digitale wereld. Dit werden heel **emotionele momenten** voor zowel bewoners als familieleden. Het verzachte het leed en bracht hen samen op een manier waardoor er een zekere rust was. Ook werden er tijdens deze periode dagelijks foto's gepost op Facebook.

Communicatie is steeds belangrijk maar in deze tijd meer dan ooit. Het **wederzijds vertrouwen** dat hierdoor ontstond, is iets om te koesteren.

Ook het personeel werd zwaar op de proef gesteld. Er kwam veel werk bij. De maatregelen van het Agentschap Zorg en Gezondheid werden strikt opgevolgd. Elk personeelslid, directie, administratieve dienst, onderhoudsmedewerkers, keukenpersoneel, technische dienst, zorgpersoneel, ergo, animatie en kiné, **iedereen moest zich aanpassen**. Er kwamen ontelbare telefoons binnen om afspraken te maken voor de was. Er was personeel nodig om de vuile was te verzamelen, om alles netjes in de kasten te leggen en om de temperatuur van iedereen 2x per dag op te nemen, zowel van het personeel als van de bewoners. De animatie ging steeds door in de voor- en namiddag. Tuinoptredens werden georganiseerd, personeelsleden gingen wandelen in de tuin wanneer het maar eventjes kon.

De foto's werden voor vele familieleden een vast uitkijkmoment en een houvast om te zien dat alles toch zijn gewone gangetje ging voor de bewoners mits rekening te houden met de opgelegde maatregelen.

Niemand werd verplicht om op hun kamer te blijven, tenzij er medische redenen waren.

Na de algemene COVID-19 test van bewoners en personeel konden we spreken van onze **zwaluwbubbel**. Met grote opluchting en fierheid konden we melden dat onze inspanningen niet voor niets zijn geweest. We hebben het best kunnen buiten houden. Het outbreakteam van curacare volgt alles op de voet. Zij stemmen de versoepelingen af op het gedrag van het virus in de maatschappij.

De eerste versoepeling werd een feit door het maken van een **babbelbox 'Het Zwaluwnest'**. Bewoners en familieleden konden elkaar spreken via een microfoon en de veiligheid van plexiglas.

Na een paar weken konden we een stapje verder gaan. Men kon elkaar spreken in het zwaluwnest maar zonder plexiglas en met meerdere bewoners tegelijk. Dit werd een logistieke inspanning om dit op een veilige en georganiseerde manier te laten verlopen. De volgende stap was kamerbezoek. Dit ook onder strenge voorwaarden. Spijtig genoeg heeft deze maatregel niet lang mogen duren. Vanaf 27 juli gingen de bezoeken weer door in de babbelbox, weliswaar zonder plexiglas.

"Alhoewel we het virus hebben kunnen buitenhouden, blijft de angst dat het zou opduiken in ons WZC. We blijven ons ook volledig inzetten om dit niet te laten gebeuren."

We zijn dankbaar voor de vele steun en de appreciaties. Dankbaar dat we steeds voldoende beschermingsmateriaal hadden/hebben en voldoende opleiding om ze efficiënt te gebruiken.

De warme zorg was en is steeds terug te vinden in WZC De Zwaluw. Zorg en mentaal welbevinden is altijd al een prioriteit geweest. Familieleden in een palliatieve setting werden nooit de toegang geweigerd. Dit was steeds mogelijk mits het naleven van de nodige maatregelen.

We kijken met gemengde gevoelens op deze tijd terug maar kunnen recht uit ons hart zeggen dat we **alles op alles gezet** hebben en dit nog steeds doen. Wij kunnen nu alleen maar hopen dat iedereen in de maatschappij zich aan de maatregelen houdt. Onze bewoners in het WZC zullen dankbaar zijn!"

*"De Okkernoot in coronatijden:
het lukt ons wel, samen!"*

"Neen, klagen helpt ons niet vooruit. En ja, om eerlijk te zijn, deze vreemde tijd met al zijn regels valt hier wel mee. Onze **vaardigheden**, of is het beter om over gewoontes te spreken? – om om te gaan met ASS – **komen ons ten goede** in deze bizarre periode. Eigenlijk zijn we (toch een beetje) getraind...

Onze cliënten blokkeren makkelijk bij een probleem of een hindernis. Zij slagen er dan niet in om een eerste stap te zetten richting oplossing. Niet alleen is de overgang moeilijk, ook ontbreekt het hen aan een plan en organisatie, aan de mogelijkheid om oplossingsgerichte hypothesen te formuleren, om zaken in een groter plaatje te zien. Wij willen dan orde scheppen, door de bomen het bos laten zien, creatieve oplossingen bedenken en samen met hen de eerste stappen zetten. De beperkingen in denken en handelen trachten we te compenseren door **samen** met onze cliënten **actie te ondernemen**.

Een opgewekt gemoed en enthousiasme zijn noodzakelijk en aanstekelijk!

Deze houding is prettig voor cliënten én voor onszelf. Ondanks het feit dat ASS niet te genezen is, is het heel fijn om regelmatig vast te stellen dat onze stimulerende houding motiverend werkt. Na een tijdje laten sommige cliënten spontaan meer betrokkenheid en initiatief zien. Uiteraard blijft 'het samen doen' nodig, maar dit 'samen doen' is zoveel fijner als mensen in zichzelf geloven en moed hebben.

In deze coronaperiode worden onze kwaliteiten – een plan bedenken om de leegtes in het weekschema een zinvolle invulling te geven, met enthousiasme duidelijkheid bieden over wijzigingen, stimuleren tot beweging, gemis aan contacten draaglijk maken door betrokkenheid en interesse te tonen enz. – extra aangesproken. En wat stellen we vast?

Dat het goed gaat, soms zelfs heel goed.

Dit heeft ook met onze cliënten en hun autismespectrumstoornis te maken. **Alles wordt herleid tot de basis**. Geen gejaag meer om op tijd aan de bus te staan, geen komen en gaan van andere mensen, elke dag is hetzelfde, routine, duidelijkheid... Dat neemt niet weg dat iedereen blijft nood hebben aan zinvol bezigzijn, aan beweging in openlucht, aan stoom afdalen... Familie en werk worden gemist.

Gelukkig hebben we zowel in Vollezele, Denderwindeke en Halle een zeer grote tuin met veel groen. Daarnaast is het enorm hartverwarmend om te zien hoe alle medewerkers zich in deze periode met hart en ziel inzetten voor onze cliënten. Onze wereld wordt klein - maar voelt groot."

"Mondmaskers maken... uiteraard op dit ogenblik dé crea-activiteit bij uitstek!"

Een noodzakelijk lapje stof, dat de besmetting symboliseert en een tekort van bescherming oproept... Saai, clean en beperkend? Onze bewoners van de pastorij denken daar duidelijk anders over. Met veel enthousiasme kozen ze stofjes met kleuren en motieven die hun stemming weergeven, of die goed passen bij kledingstukken die ze dragen. Het patroon van de mondmaskers is duidelijk en overzichtelijk. Er is voldoende werk, maar ook niet teveel om het beu te worden. Het was zeer fijn om te merken hoe gemotiveerd en tevreden onze bewoners met de lapjes stof aan de slag gingen. Begeleidster Wendy nam het stikken op zich. En de resultaten waren meer dan geslaagd!"

KATRIEN TIMMERMANS

Thuisverpleegkundige

"1 augustus 2000 ben ik als **zelfstandig thuisverpleegkundige** beginnen werken in Vollezele en omstreken. Ik had nooit gedacht dat 20 jaar later op enkele weken tijd zoveel zou veranderen in onze sector en samenleving!

Het begin van de coronaperiode was een grote aanpassing tijdens het werken: mondklappers, handschoenen en faceshield zijn we niet gewoon in ons dagdagelijks leven en zorgden voor een echte **barrière tussen patiënt en verpleegkundigen**. Het is namelijk niet makkelijk om je gevoelens te tonen met een mondklapper op, of iemand te troosten die net slecht nieuws heeft gekregen als je geen warme knuffel meer mag geven.

Dit zijn momenten waarop corona het je erg moeilijk maakt om je job uit te oefenen als mens... En we moeten in deze coronaperiode zeker **extra oog** hebben voor de **gevoelens** van onze patiënten. Want vaak zijn wij, thuisverpleegkundigen, de enige persoon die over de vloer komt en dan kan een praatje of schouderklopje van op afstand extra deugd doen.

Maar de coronaperiode heeft ook een **positieve kant**: ik zie dat burens terug vaker nauw contact hebben en dat een praatje vanop afstand wonderen kan doen bij eenzaamheid, vrijwilligers van de gemeente gaan boodschappen doen voor onze bejaarden en je krijgt sneller een spontane goeie dag op straat van onbekenden.

En aan die positieve gedachten kan ik mij aan optrekken, elke dag opnieuw: werken rond de kerktoren en onze lieve bewoners verzorgen, THUIS in een mooie streek! Daar kan geen virus tegen op! "

"Wij werden, net zoals het hele land, geconfronteerd met een pandemie die niemand had zien aankomen, laat staan er al ervaring mee had..."

BRUNO CORNELIS

Brandweerofficier

Bovenop de reguliere werking van de brandweer en de dagelijkse ziekenwageninterventies, werd ook de brandweerpost van Tollembeek geconfronteerd met de gevolgen van COVID-19. Er werd immers vaak beroep gedaan op hen wanneer de patiënten dermate ziek waren dat een dringende overbrenging naar het ziekenhuis noodzakelijk was. Voor de Tollembeekse brandweermannen, allemaal vrijwilligers, was het alle hens aan dek!

"Als brandweerdienst zijn we te allen tijde voorbereid op interventies met besmettelijke ziekten of gevaarlijke stoffen. Wij hebben hiervoor ook de nodige persoonlijke **beschermings- en decontaminatiemiddelen**. Dergelijke interventies komen echter weinig voor, gelukkig maar zou ik zeggen en zeker in onze regio worden we hier niet vaak mee geconfronteerd. Dat we dagelijks meermaals gingen opgeroepen worden voor "Corona-interventies" had niemand verwacht.

Onze werking moest dan ook danig aangepast worden. Mede door de ondersteuning van de zoneleiding werden **procedures opgesteld** om op een veilige manier onze interventies te kunnen afhandelen. Veilig, zowel voor de patiënten, maar zéker ook voor onszelf. Het laatste wat je wil is natuurlijk zélf besmet raken...

Ikzelf doe nu geen ziekenwageninterventies meer, maar ondanks dat ik ook 15 jaar ambulancier was, kan ik me niet ten volle inbeelden hoe dergelijke interventies 'aanvoelen'. Zeker in de beginfase van de pandemie heb ik de collega's die een **'Corona-interventie'** hadden, gecontacteerd, om na te gaan hoe alles verlopen was en of ze zich wel 'comfortabel' voelden. Enerzijds op het gebied van de procedures en de beschermingsmiddelen die ze ter beschikking hebben, maar anderzijds ook op psychisch vlak. Uit de feedback die ik mocht ontvangen bleek toch dat iedereen zich vrij goed kon aanpassen aan deze toch wel speciale situatie...

Het lijkt er meer en meer op dat we een 2de golf mogen verwachten... We zijn nu in alle geval al vertrouwd met het gegeven, wat niet wegneemt dat **we zeer alert blijven** en onze procedures nauwgezet blijven opvolgen... We hopen met z'n allen dat er zo snel mogelijk een oplossing gevonden wordt, zodat we ons 'normaal' leven weer kunnen oppakken..."

"Bij deze ook een pluim aan de manschappen van onze post voor hun inzet en flexibiliteit!"

Steven: "In het begin was het aanpassen.

Bij elk vermoeden van COVID-19 dragen we speciale pakken, we lijken een beetje op marsmannetjes.

In deze pakken is het zeer warm, maar ze zijn noodzakelijk om onszelf te beschermen. Dit kwam, zeker in het begin, beangstigend over bij de patiënten. Naarmate deze beelden meer en meer in het nieuws kwamen, merkten we wel dat er een zekere gewenning was bij de mensen."

Tom: "Als we de patiënten binnenbrachten in de ziekenhuizen kwamen we in een andere wereld terecht. Het was een beetje apocalyptisch, je waande je in een Hollywoodfilm. Het verplegend personeel zat op hun tandvlees, zowel fysiek als mentaal.

Het beeld van een dokter die in de gang stond te huilen zal ik nooit vergeten."

Wouter: "Ook voor ons was dit mentaal niet evident. Enerzijds is het onze job om de mensen te helpen, we doen niet liever. Anderzijds keren we na onze shift natuurlijk ook terug naar onze eigen families. Gezien onze veelvuldige contacten met COVID-19 speelt dit toch ook steeds mee in ons achterhoofd.

We willen onze dierbaren uiteraard ook niet besmetten."

HELDEN VAN DE BRANDWEER

Bram: "We merkten, zeker in het begin, dat veel mensen bang waren om naar het ziekenhuis te moeten gaan. Ze hadden schrik om er besmet te raken met COVID-19. Deze zorg was begrijpelijk, maar niet nodig. De ziekenhuizen houden alles strikt gescheiden, iedereen wordt al getrieerd nog voor ze binnen komen.

Ook onze eigen ziekenwagens en ons medisch materiaal worden na elke rit zeer uitvoerig ontsmet met speciale producten. Ook in de kazerne besteden we veel aandacht aan de basisregels. Zo worden meermaals per dag contactpunten ontsmet.

De veiligheid van onze patiënten en collega's is onze belangrijkste bekommernis."

Dirk: "Wat zal de toekomst brengen? Ik weet het niet. Vast staat dat deze pandemie ons leven voor altijd ingrijpend zal veranderen. De wijze hoe we met elkaar omgaan zal niet meer hetzelfde zijn.

Eén ding zal echter nooit veranderen: de mensen zullen te allen tijde op ons kunnen blijven rekenen!"

Geïnteresseerd in het reilen en zeilen van onze Tollembeekse brandweermannen?

Volg hen dan zeker op Facebook!

www.facebook.com/Brandweer-ZVBW-post-Tollembeek

MARIO PRIELS

Hoofdinspecteur Lokale Politie Pajottenland

"De verspreiding van het coronavirus heeft niet enkel ons dagelijkse leven drastisch veranderd, ook onze werksituatie wijzigde grondig. In onze politiezone werden er zowel op het vlak van onze **operationele werking** als op het vlak van onze **interne werking** tal van **aanpassingen** doorgevoerd. Zo hebben wij bij het begin van de crisis al onze wijkkantoren gesloten. Het 'Centraal Onthaal' in Kester fungeerde als enige **onthaalpunt** binnen onze zone. Ook de openingsuren werden aangepast en burgers konden enkel langskomen **op afspraak**. Als wijkwerker gingen wij, waar mogelijk, wel langs bij de mensen thuis.

Net zoals in andere organisaties hebben wij, voor medewerkers die niet worden ingezet op het terrein, maximaal ingezet op thuiswerk. Daarnaast werden er door onze logistieke dienst heel wat inspanningen geleverd om onze gebouwen en werkplaatsen aan te passen aan de geldende coronamaatregelen. Zij zorgden er ook voor dat er steeds voldoende **beschermingsmateriaal** aanwezig was. Ter ondersteuning van onze medewerkers tijdens deze bizarre tijden werd een **team welzijn** opgericht.

Sinds het begin van de coronacrisis werden er binnen onze zone **extra ploegen** ingezet om de naleving van de richtlijnen te controleren. Het accent lag hierbij in eerste instantie op de bewustwording van de bevolking. Door een sterke aanwezigheid op het terrein hebben wij vooral een ontradend effect beoogd. In onze zone werden er tot begin augustus reeds 67 processen-verbaal uitgeschre-

ven. 11 inbreuken situeerden zich op het grondgebied van Galmaarden. Het ging hier vooral over samenscholingen, niet-essentiële verplaatsingen, het niet respecteren van de social distancing en de sluiting bij de horeca.

Wij ontvangen regelmatig vragen van burgers over de manier waarop de verschillende regels moeten worden geïnterpreteerd. Wij zetten dan ook volop in op het **correct informeren van de burger**. Dit gebeurt in hoofdzaak via onze calltakers.

Ik merk ook dat er nog steeds **ongerustheid** heerst bij de bevolking over de situatie. Anderzijds zie ik dat sommigen minder oplettend worden en zich wat lakser gaan gedragen. Maar over het algemeen stellen we vast dat iedereen de maatregelen goed opvolgt. Wij krijgen ook appreciatie van de burgers wanneer wij controles uitvoeren. Ook wanneer wij mensen dienen terecht te wijzen, tonen ze begrip voor ons optreden.

Ten slotte wil ik graag een oproep doen aan iedereen om het **gezond verstand** te gebruiken en de opgelegde regels te respecteren. Alleen zo krijgen we het virus samen klein."

"Naast onze eigen werking ging de afgelopen periode heel wat van onze aandacht naar de verenigingen. Zoals je op de volgende pagina's kan lezen, hebben ook zij het knap lastig in deze periode.

We proberen ze zoveel mogelijk bij te staan door onder andere het vertalen van de sectorale protocollen naar hun eigen werking maar ook door het opzetten van een bevraging over de (financiële) impact van deze coronacrisis op hun werking. De resultaten van deze bevraging moeten het gemeentebestuur helpen de financiële middelen die Galmaarden toegewezen kreeg vanuit het **noodfonds voor cultuur, jeugd en sport objectief te verdelen**. Het is nog even afwachten wat de evolutie van het virus in augustus zal zijn maar wij wensen alle verenigingen alvast veel succes bij de opstart in september!"

SYLVIE LEBLICQ

Diensthooft vrije tijd

BETTY SCHOLLAERT

Vief Galmaarden seniorenknooppunt

"In het begin van de lockdown waren velen onder ons overtuigd dat dit van korte duur zou zijn, maar helaas! Tot en met augustus hebben wij vele **voorzienere activiteiten** en uitstappen, zoals een bezoek aan de tentoonstelling "Jan Van Eyck", moeten **schrappen**, alsook onze maandelijkse bijeenkomsten.

Alhoewel we tot de risicogroep behoren is gelukkig niemand van onze leden besmet geraakt.

Gezien de meeste van onze leden alleenstaand zijn, werd vooral een gebrek aan **sociaal contact** met een gezellige babbel als **gemis** ervaren! Een kaartje met gelukwensen voor de verjaardag van de leden werd wel bezorgd.

Wij kunnen alleen hopen dat we in het najaar onze activiteiten terug kunnen opstarten."

"Gedurende 20 jaar hebben we gebouwd om van **SAMANA** (Tollembeek) een toffe en aangename vereniging te maken. Verschillende weken hebben we gewerkt aan de voorbereiding van het geplande gebeuren op 5 april: de 20ste verjaardag. Onze gedachten waren heel goed om er een mooi feestje van te maken.

Onze vereniging bestaat uit oudere mensen, een risicogroep voor COVID-19. Dit jaar hebben we nog niet samen kunnen komen of nog geen bezoeken kunnen brengen bij onze leden. Wederzijds respect was hier op zijn plaats.

Zoals de vooruitzichten zijn, zullen we dit jaar zeker niets meer kunnen organiseren, maar we gaan dit op een andere wijze trachten goed te maken.

Indien het virus het ons toelaat, brengen alle vrijwilligers in de loop van de maand september aan al onze leden, met respect voor de voorzorgsmaatregelen, een **bezoek** met een attentie."

HET SAMANA TEAM TOLLEMBEEK

"Het coronavirus heeft impact op alles wat we doen. Zo ook op het verenigingsleven en meer bepaald op de activiteiten van Ferm Galmaarden. Van het rijk gevulde voorjaarsprogramma bleef nagenoeg niets meer over. De breilessen werden nog gestart voor de lockdown maar moesten worden afgelast. Daar proberen we zeker in het najaar nog iets aan te doen voor de leden die dat wensen.

De kookles en het bloemschikken voor Pasen konden eveneens niet doorgaan. En we hebben elk jaar ons Familiefeest, ook dat werd in april 2020 geschrapt. En tenslotte keken we met z'n allen uit naar onze tweedaagse uitstap naar Keukenhof. Maar helaas! De Crea-les hopen we nog te kunnen plannen in het najaar. De wandeling die gepland was in de maand juni, gaan we naar volgend jaar verschuiven. En uiteraard is het onze bedoeling om in september onze activiteiten te hervatten indien de situatie het toelaat."

RITA PAINSAVIN

Ferm Galmaarden

"Corona, het doet wat met een mens... Van de ene dag op de andere geen vrijheid meer, opgesloten in je bubbel zonder ook maar één (fysiek) contact met je medemensen."

"In het bijzonder mijn **podiumbuddies** heb ik hard gemist en nog steeds trouwens. Begin maart, de laatste rechte lijn naar onze première en voorstellingen die we zouden spelen begin april. Spannend... maar toen kwam er een beestje met een groene, lelijke snuit en het plezier was uit.

Het leek net of de stekker uit het stopcontact werd getrokken, heel hard en zonder genade...

Kwaad was ik, boos met zeker 20 o's en tegelijk ook verdrietig. Van bang zijn, was er nog geen sprake. Alle hens aan dek: we moesten en zouden spelen, hoe dan ook. Het prikken van nieuwe data, het herdrukken van kaarten en affiches, het op de hoogte brengen van ons (trouwe) publiek. **Dappere moed dreef ons voort**, want wij hadden een leuk vooruitzicht: in september staan we opnieuw samen op de planken. Woehoe!!! Tj akka!!! Eat this COVID-19!!! Repetitiemomenten werden geprikt, een uitgestelde generale deed ons dromen van de spotlights,....

Maar jammer genoeg bleek dat lelijke beest langer de overhand te nemen en kwam er begin mei de trieste en niet te vermijden, definitieve beslissing: **TKG speelt niet in 2020!**

Van alle dingen die ik de voorbije maanden heb moeten missen (en als sociaal bezige bij waren dat er heel wat) kan ik met mijn hand op mijn hart zeggen dat het toneelspelen en alles wat er komt bij kijken **een hele leegte hebben achtergelaten**. Het wordt misschien wel moeilijk om de draad terug op te pikken, het maakt me zelfs een beetje bang... nu wel ja. Vragen als: optreden met masker of zonder, afstand houden of niet, mag een hand, een kus of knuffel nog en ga zo maar door, spoken door mijn hoofd.

Maar tegelijk hef ik ook het glas op al mijn toneelbuddies die waarschijnlijk net hetzelfde doorgemaakt hebben en zo niet, laat ons dan nu samen klinken op de toekomst, onze toneel toekomst."

SASKIA DE BRUCKER

Lid van Theater Kollektief Galmaarden

"Medio mei 1940 werd België bruusk geconfronteerd met de tweede wereldoorlog. Vele televisiereportages, krantencolumns e.a. met getuigenissen van de laatste hierbij rechtstreeks betrokken overlevenden leerden ons 80 jaar later hoe gruwelijk oorlog kan zijn en hoe meedogenloos vijanden tegenover elkaar stonden. Tot zover de geschiedenis. 80 jaar later leert de hedendaagse realiteit ons hoe onwezenlijk en onvoorspelbaar een onzichtbare vijand ons dagdagelijks leven totaal overhoop gooit.

Hoe wij verplicht worden te leven in een totaal **atypische en ontredderde maatschappij** waarin wij onszelf moeten opsluiten in "ons kot", hoe wij onze gemoedelijke bubbels met collega's, vrienden, kennissen en burens moeten missen, hoe de kinderen hun dagdagelijkse pleziertjes na schooltijd als zeepbellen zien uiteenspatten en waarin wij teveel van onze medemensen, al dan niet van nabij gekend, hebben verloren.

Waardoor ook van vandaag op morgen het doek viel over de **voetbalcompetitie** inclusief alle randevenementen. Verbijstering alom, maar noodgedwongen, moesten wij ons neerleggen bij deze nooit eerder geziene situatie. Heel onze agenda werd door mekaar gehaald, erger nog, volledig doorstreept. Geen trainingen meer, geen matches, geen steakfestijn, geen Duiveltjesdag, geen voetbalstage, geen jeugdturnoien aansluitend aan de competitie meer,... Voor onze club betekende dit een serieuze domper op het hele sociale gebeuren dat wij jaar in jaar uit gewend waren.

Evenzeer betekende Corona een niet te onderschatten **financiële aderlating** in het kader van een gezonde werking van de club. Ondanks alles konden wij niet zomaar bij de pakken blijven zitten en werd er werk gemaakt van het nieuwe seizoen – wanneer dit zich ook al zou mogen aandienen. Het aantrekken van nieuwe spelers met het oog op de competitie start in tweede provinciale – de promotie van onze P3 naar P2 zorgde dan toch nog voor een happy end van een chaotisch seizoen einde, het aantrekken van gediplomeerde jeugdtrainers, het opnieuw doorzaaien van onze beide grasvelden (A en C) en de aanschaf van een nieuwe grasmaaier, de installatie van een drinkwaterkolom in de technische ruimte zodat iedereen zichzelf van

water kan voorzien (de plastic flessen worden bij deze afgeschaft), betekenen – zeker in deze coronatijden – een flinke hap uit het voorziene clubbudget, dat de laatste maanden een resem inkomsten van afgelaste evenementen moest ontberen.

Ondanks alles en mede door de versoepeling van een aantal Coronamaatregelen wilden wij vanuit de club ons **steentje bijdragen** teneinde **onze jongsten wat uit hun isolement te halen** en wat voetbalfun met hun vriendjes te bieden. Gezien trainen in groep in die context toch complexer was, opteerden wij voor een tweefasig plan:

- ♦ Een eerste testtraining die na een positieve evaluatie werd uitgebreid naar één trainingssessie per leeftijdscategorie (U5 tem U13).
- ♦ De bovenbouw (U15-U17-U21-P4) ontving een individueel loopprogramma om hun conditie te onderhouden en op te bouwen in functie van de heropstart van de competitie.

Bovendien werd ook, ingeval er in augustus door het hele Coronagebeuren nog geen volwaardige jeugdturnoien mogen doorgaan, een plan B uitgedokterd.

Laat ons evenwel allen hopen dat er op het normaal voorziene moment kan opgestart worden met zowel onze jaarlijkse Pajot-Cup als met de nieuwe competitie en mits de tering naar de nering te zetten wij er opnieuw een mooi voetbalseizoen 2020-2021 kunnen van maken."

HEIDI VAN DER SCHUEREN

FC Galmaarden

"Meestal juichen wij als liefhebber van het snelle reactiespelletje elke nieuwe beweging uit China toe, maar niet deze keer."

"Net zoals bij elke Galmaardse sportclub, cultuurvereniging, jeugdbeweging, ouderengroepering heeft ook Corona de liefhebbers van het pingpongspelletje enorm in de war, verbazing en zelfs isolement gezet.

Los van het feit dat onze binnensport onder de (terecht strenge) lockdownmaatregelen viel en wij daardoor onze 50 competitiepelers hun wekelijkse match moesten ontzeggen, waren er ook een paar andere **'tegenvallers'**.

Voor het eerst zouden wij als TTC Galmaarden de finale van de beker van Vlaams Brabant organiseren, een evenement dat behalve een extra duitje in de spreekwoordelijke zak zou brengen ook nog eens extra naambekendheid en vermelding in de lokale media zou meebrengen. En wie weet een Galmaardse ploeg als kampioen van Vlaams-Brabant. Ook werden de jeugdtrainingen op woensdag (met drie jeugdgroepen) een halt toegeroepen en bovendien stond 1 van de drie jeugdploegen op een afgetekende eerste plaats in de hoogste jeugdreeks.

Maar helaas pindakaas, geen titel voor onze 'jonge beren'. En ook niet voor onze B-ploeg die bovenaan stond.

Maar goed, het is wat het is, en **het belangrijkste is dat iedereen van onze mooie club nog in goede gezondheid verkeert**. Vooruit kijken is dus de boodschap.

Alle voorbereidingen voor het nieuwe seizoen werden al getroffen. Ondertussen kan er via een **reservatiesysteem** terug getraind worden (vaste tegenspeler, namen registeren, max 8 mensen, balletje na de training 24 uur in

quarantaine, trainingstafel ontsmetten, geen kantine, geen douches, ...) kortom de door de Nationale tafeltennisbond **opgelegde maatregelen worden minutieus nageleefd**.

En nu is het bang afwachten. Kan de competitie starten in september? Dienen we terug een aanvraag in voor kampioenschap Vlaams-Brabant? Maar vooral... keert iedereen terug in goede gezondheid en zal er ooit terug een terugkeer zijn naar het oude normaal?

Bij deze wensen de Pingpongers alle verenigingen en clubs uit Galmaarden het allerbeste toe. Wij weten dat elkeen die vrijwillig bezig is met zijn organisatie met dezelfde vragen, vrees en bezorgdheden zit. Hou het veilig."

MENEER PING EN MEVROUW PONG

Tafeltennisclub Galmaarden

Hoe verging het erGoed Galmaarden in 2020?

"Het jaar 2019 kon prachtig afgesloten worden met een mooie opkomst voor het aloude Gosjdeel roepen. Bij het jaarlijkse Pauwelgebeuren hebben we ook ons steentje bijgedragen. Walmenbrand zou de echte opener voor 2020 worden. Maar Ciara, Dennis en storm Ellen bliezen het gebeuren af. Dan maar een maand uitstellen.

Maar half maart kwam een nog groter beest 'Corona'.

Heel het gebeuren viel stil, enkel nog essentiële verplaatsingen. Onze agenda voor 2020 stond propvol en steeds was er de hoop ...het gaat versoepelen.

Eind april stond er een begeleide nachtwandeling gepland voor Erfgoeddag en wat later de Meiboomplanting, maar COVID-19 besliste anders. Voor eind juni zou de opening van een speciale lus van de Ringmuswandeling in de kijker gezet worden. Alles viel stil... nu bestaat er enkel nog een kansje dat we 'Reveil' voor het eerst in Galmaarden kunnen uitrollen (Allerheiligen). Maar via de Facebookgroep bleef erGoed zeker in de kijker met o.a. de honderden vroeger gebruikte 'alternatieve' familienaamen die dreigen in de vergeethoek te geraken.

'Blijf in uw kot' kreeg ons zeker niet klein en bracht zeker de boodschap 'zorg goed voor mekaar', wij doen ons best dat voor dingen uit het recente en iets verder verleden ook zorg wordt gedragen."

ERGOED GALMAARDEN

AMICATO

"Het jaar 2020 startte fantastisch voor Amicato. Ons valentijnsconcert werd er eentje om niet gauw te vergeten: een mooie samenwerking met 'studio E' en maar liefst drie voorstellingen! We gingen verder op dit elan en begin maart hielden we ons jaarlijks eetfestijn.

De eerste tekenen van het virus slopen binnen... "We gaan geen handen geven, hé!", werd er toen nog met een lach gezegd, niet wetende wat er ons nog te wachten stond. Een drietal weken na deze drukke periode startten we opnieuw met repeteren. Onze dirigente had nieuwe, leuke stukken uitgekozen en enthousiast vlogen we er weer in! Er stonden immers veel activiteiten op onze planning. Jammer genoeg hebben we het bij één repetitie moeten houden. Sinds de lockdown in maart konden we **niet meer samen repeteren**. Om de veiligheid van onze leden te garanderen is dit momenteel nog steeds niet mogelijk! In theorie zouden we samen mogen spelen, maar dan wel met een grote afstand tussen elke muzikant. Dit kan jammer genoeg niet in onze huidige zaal. Door deze afstandsregels, maar ook wegens de sterke uitbreiding van ons ledenaantal de afgelopen jaren zijn we **op zoek naar een grotere repetitieruimte**.

Om het gemis aan samenspel te compenseren besloten we om 'samen' maar toch elk in 'zijn kot' het beste van onszelf te geven. Het mooie resultaat hiervan vind je hier:

Wij hopen om snel weer in groep te mogen musiceren, maar beseffen dat dit nog niet voor meteen zal zijn. Afhankelijk van de situatie op dat moment, trachten we om in september terug van start te gaan, maar dan in kleine groepen."

‘We doen het omdat we liever samen buiten spelen dan op de computer.’

6 GOUDEN REGELS TEGEN CORONA

11 MILJOEN REDENEN OM VOL TE HOUDEN

.be

Beperk je nauwe contacten

Een initiatief van de Belgische overheid

‘Ik doe het zodat ik mijn grootmoeder snel weer kan knuffelen.’

6 GOUDEN REGELS TEGEN CORONA

11 MILJOEN REDENEN OM VOL TE HOUDEN

.be

Denk aan kwetsbare mensen

Een initiatief van de Belgische overheid

‘Ik doe het omdat ik nog zo’n zomer zonder festivals niet aankan.’

6 GOUDEN REGELS TEGEN CORONA

11 MILJOEN REDENEN OM VOL TE HOUDEN

.be

Volg de regels over bijeenkomsten

Een initiatief van de Belgische overheid

‘Ik doe het zodat iedereen onze dochter zou kunnen bezoeken en vasthouden.’

6 GOUDEN REGELS TEGEN CORONA

11 MILJOEN REDENEN OM VOL TE HOUDEN

.be

Beperk je nauwe contacten

Een initiatief van de Belgische overheid

Iemands moeder stierf aan dit virus...
en toen was het iemands zoon...
een broer en dan een zus...
en toch was er niemand die stierf,
met een geliefde aan z'n zijde,
om de laatste woorden te horen
of om samen te huilen...
Zij stierven alleen,
omringd door vreemdelingen, met maskers,
hun werk aan het doen,
maar ondanks hun goede zorgen,
waren zij geen familie...

Deze pandemie,
deze plaag,
deze Corona-gekte,
het doet wat met een mens...
Mensen lopen door de straten,
zwaaien in de verte naar elkaar,
niemand lacht nog,
enkel met hun ogen,
aangezien gezichten schuilen achter mondkmaskers,
verplicht door de overheid,
maar essentieel voor onze gezondheid en die van anderen...

Wie had dat gedacht, dat we dit ooit zouden moeten missen...
een afscheid...
een handdruk...
een zoen...
een knuffel...
een glas,
met vrienden,
op café...

We moeten nu vooral volhouden,
zodat de afgelopen maanden niet voor niets zijn geweest,
zodat we het virus geen kans geven
voor een volgende opflakking,
zodat we 2020 snel achter ons kunnen laten
en kunnen vooruitblikken naar 2021.

Maar laat ons zeker de slachtoffers van dit virus en hun familieleden niet vergeten. Zij zullen voor altijd een plaats hebben in ons hart.

